

10 DE DESEMBRE, DIA INTERNACIONAL DELS POBLES INDÍGENES

PEP GRATACÓS I GUILLÉN

Professor de Secundària

Foren dotats d'intel·ligència; miraren i, al punt, es va estendre la seva vista, varen veure, arribaren a conèixer tot el que hi ha en el món. Quan miraven, a l'instant veien a l'entorn i contemplaven al seu voltant la volta del cel i la faç rodona de la terra.

Les coses ocultes les veien totes, sense haver de moure's primer; de seguida veien el món i així mateix, des d'on eren el veien.

Gran era la seva saviesa; la seva vista arribava fins els boscos, les roques, els llacs, els mars, les muntanyes i les valls.

Popol Vuh – Poble maia

en les històries i les cultures i, sobretot, en les lluites, sofriments, esperances i utopies dels pobles indígenes. I com que arribaren a conèixer tot el que hi ha en el món retornaríem, sens dubte, a la saviesa. La seva. La saviesa gran. A un altre món possible.

Segles i mil·lennis d'història rica han ensenyat als pobles indígenes, com ens diu el relat maia del *Popol Vuh*, a veure i mirar el món. Sovint han après, en les seves organitzacions en societat, a contemplar la volta del cel i la faç rodona de la terra amb la saviesa que tanta vida els ha donat.

En un món com l'actual, dominat tirànicament per la tecnologia i la ciència occidentals, pel coneixement estandarditzat, enllaunat, eurocèntric i únic, cal reaprendre a mirar, en llibertat, la volta del cel i la faç rodona de la terra per redescobrir-hi les coses ocultes: els boscos, les roques, els llacs, els mars, les muntanyes i les valls. En aquest procés, aprenent-ne d'elles i ells retornaríem, segur, a aquell altre món possible dissenyat ja